

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 4. Tripex Sacræ Eucharistiæ Finis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Diuini verbi Incarnationem, quæ humana naturæ sese cōiunxit, æternæ quoque Patris reconciliauit; & amoris doctrinam, quæ præstantior est, quàm timoris, gratiasque ac dona, quæ illum comitantur, in mundum inuexit: Sed simul petit etiam Saceratissimum Eucharistiæ mysterium, quæ Diuini verbum incarnatum ori nostro coniungitur, per quod intrat ad interiora nostra: duoque vbera per vtramque speciem Sacramentalem (in quibus corpus eius, & sanguis continetur) ita nobis porrigit, vt eius gratiæ, charitatis, amabilis doctrinæ, & reliquarum gratiarum, ac donorum, quibus plena sunt, lac sugere valeamus. Et quamuis non semper nobis detur ad hæc vbera accedere, vt communicemus, eiusque lac sugamus: semper tamen licet odore, ex eis afflante, interiorius confortari. Nam vbicumque illa sint, talem diuinitatis odorem spirant, vt sola præsentia sua aspicientes confortet, ac corroboret. Id enim insinuauit Saluator noster, cum dixit: *vbicumque fuerit corpus, illuc congregabimur & aquila.* Nam, vt S. Hieronymus ait quemadmodum aquila valde procul percipiunt odorem cadaueris, quo accepto, ad illud se conferunt, vt carnibus eius alantur: Ita animæ, quæ instar sunt aquilarum, odorem sentientes corporis Seruatoris N. in cruce pro nobis morientis: quod in hoc Diuino Sacramento tanquam mortuum nobis proponitur: ad illud perniciosissime volant, cum ingenti desiderio, vitam & nutritionem suam ex pretiosissima illa carne & sanguine sumendi,

§ 4 *Triples Sacra Eucharistiæ Finis.*

TRES potissimum fines licet ex his conijcere, ob quos voluerit Christus D. N. nobiscum in sanctissimo hoc Sacramento permanere. *Primus* est, vt spirituale esset animarum nostrarum nutrimentum, lac nobis vberum suorum offerendo, cum ipsum Sacramentum suscipitur. *Secundus* est vt esset sacrificium suauissimum, & immensa suauitatis oblatio in suæ passionis mortisque memoriam: quemadmodum in ipsa MISSA offertur, quæ genus quoddam est vocationis & inuitationis ad sacram Communionem: Nam odor confortans donorum & auxiliorum cælestium, quæ Deus piè assistentibus huic sacrificio largitur, eos disponit ad sacram Communionem, vt eiusdem Sacramenti participes fiant. Quamuis autem ad vtrumque hunc finem consequendum satis fuisset Christum D. N. ad breue tantum tempus, dum scilicet consecratio, Sacrificium, & S. Communio peraguntur, nobiscum manere: at hoc non satis illi fuit, ad infinitam suam charitatem, & amorem erga nos ostendendum: sed voluit diutius, & quasi habitator in ipsis templis habitare, quamdiu Sacramentales species perdurarent: vt ad eius præsentiam pro remedio nostrorum malorum, & laborum consolatione accederemus; & corda nostra, orationesque in eius conspectu effunderemus; Et hic *Tertius* est finis institutionis huius Sacramenti. *Quam-*

uis

Os & vbera
a SS. Sa-
cramenti.

c. Mat. 24.
28.
Communio
spiritualis.

1.
Cibus ani-
ma.

2.
Sacrificium.

3.
Præsentia.

uis enim ex ipso cœlo nos aspiciat, audiatque: At nos ex hac terra eum non videntes, quasi valde à nobis remotum habemus. Cùm itaque nos corpori & visibiles effemus, voluit conditioni nostræ sese accommodare, & nobiscum sub corporali, & visibili forma inter nos ipsos permanere: ut propè existetem cernere, & alloqui, cum eoq; consuetudinè, & familiaritatè habere possemus: licet velo illo esset coopertus: Quid si dicas ad hæc omnia factis fuisse futuram imaginem & figuram eiusdem Domini in cruce pendentis, aut in cœlo glorificati, & regnantis. Id quidem satis fuisset, si ita ipse constituere voluisset: at infinita eius charitas omnipotentiam suam adhibere voluit, ut medio alio magis glorioso, q̄ eius Diuina Sapiencia adinuenerat, vteretur, maiori. n. honore decebat nos afficere in lege gratiæ, quàm in naturali aut scripta affecisset. In lege naturæ a *Melchisedech Sacerdos Dei altissimi panem & vinum obtulit*: idque in figuram (vt S. Patres interpretantur) oblationis: quam facturus erat Christus D. N. quem Dauid b *Sacerdotem æternū secundum ordinem Melchisedech* appellat. Cùm igitur figuratū excedere debeat figurā, quemadmodum corpus excedit umbrā, & res ipsa ac veritas, picturam: fit, ut quemadmodum Christus Iesus Sacerdos Summus, dignitate sue personæ infinite excedit ipsum Melchisedech: Ita etiā eius oblationis præstantia, & excellentia, debeat excedere oblationē illā Melchisedech ac proinde nõ debuit hæc oblatio Christi esse purus panis, & merum vinum: quia tunc nullo modo excessisset panem & vinum Melchisedech. Debit itaque maioris excellentiæ res aliqua offerri sub illa forma & specie panis & vini.

In lege quoq; veteri e *per singulos dies iugiter unus agnus mane, & pars decima simile, & tantundē vini Deo offerebatur*; & singulis d *Sabbathis* siue hebdomadis, *duodecim panes, ex simila*, qui panes propositiois vocabantur, præter alia sacrificia animalium, quæ diuersis anni temporibus offerebantur. Idq; totū fiebat in figura duplicis Sacrificij legis nouæ: alterius quidem cruenti, in quo ipse Christus D. N. se ipsum in cruce obtulit; alterius verò incruenti, in quo idem Christus D. N. sese offert, in forma & specie panis & vini. Pertinet igitur ad legis gratiæ excellentiam, ut quemadmodum cruentum eius sacrificium infinite excedebat antiqua: ita incruentum & quotidianū multò esset illis excellentius, quo sub panis & vini speciebus, caro & sanguis ipsiusmet agni qui tollit peccata mudi, offerretur, & sic quotidianū hoc sacrificiū in dignitate corresponderet, essetq; par ei, quod pro omnib; fuit oblatū in cruce.

Denique cum Christus D. N. voluerit, in Ecclesia sua esse templa, in quibus adoraretur, & cultus seruitiumque à fidelibus ei exhiberetur, necesse fuit. horum templorum gloriam multò maiorem esse, quàm templi illius antiqui fuerit. non tam quo ad gloriam temporalem, quàm spiritualem iuxta Aggei prophetiam de templo Ierosolomitano, quod tunc a edificabatur.

Veritas figuram superet.

a Gen. 14. 18

b Ps. 109. 4.

c Exo. 29. 38
d Leu. 24. 7

Duplex sacrificium.

c Agge. 2. 10

Christus
presens in
templis no-
stris.Hom. 24 in
1. ad Corint.
S. Sacra-
mentum fa-
cit è terra
caelum.

f Mat. 6. 11

g Phil. 3. 20

a Apoc. 2. 17
S. Aug. Bed.
Ruprr. Vega
bid.

b Exo. 16. 31

dicentis: *e magna erit gloria domus istius nouissima plus quam prima.* scilicet Sa-
lomonis. Id quod ad litteram impletum est, quemadmodum multi Doctores sen-
tiunt: quando Christus D. N. in illud fuit ingressus. sua enim presentia mul-
to maiorem illi addidit honorem, quam ante unquam habuisset. Cum igitur
Ierosolomitano illud templum tanto esset in honore, propter arcam
Testamenti, quae figura erat ipsiusmet Christi: aequissimum omnino fuit,
ut templa nostra maiori in honore essent, in quibus altera arca noui Testa-
menti esset: non iam ut ipsius Christi figura, sed in qua ipsemet Christus con-
tineretur, ut adoretur, & obsequium ei praestaretur, ad quem tanquam ad
refugij locum, cum maiori securitate fiduciaque accederent Christiani, quae
solent Israelitae ad arcam illam Testamenti. Et ut semel concludam, dico
cum S. Chrystomo: *dum in hac vita sumus, ut terra nobis caelum sit, facit hoc
mysterium.* Idem. n. Dominus, qui sua presentia honorem caelo affert, laetificat,
& gratia replet beatos: ipsemet est nobiscum in terra cum tota potentia
& gratia sua, ut bonis suis nos repleat, & participes aliquo modo eius fa-
ciat in terra, quod in caelo beatis communicat. Quamobrem si eius *evolun-
tatem cupis fieri in terra, sicut fit in caelo, comede quotidianum hunc panem, que
perere iuberis: ut illam exequaris.* Si vis sicut Apostolus *g conversationem in
esse in caelis:* panem hunc substantialiorem comede, qui te supra te ipsum
extollet: ut cum Angelis, & eorum Domino consuetudinem habeas. Ac de-
nique, si cupis animam tuam fieri caelum: panem hunc caelestem comede, si
enim thronus eius fueris, eris etiam caelum: incipiens statim in terram vitam
illam delibare, qua speras te fruaturum in caelo. Haec summa est eorum: quae
ad veritatem spectant: quam fides Catholica de altissimo, summeque vene-
rando hoc Sacramento docet. cuius excellentias fusius in sequentibus capi-
tibus ostendemus.

CAPVT II.

*QUOMODO CHRISTVS D. N. IN HOC SA-
cramento occultatus, per Fidem ac Meditationem, qu-
sumq; & spiritualem Communionis fru-
ctum cognoscatur.*

INTER Fidei nostrae mysteria, quod maxime absconditum est, no-
strosque sensus fugit, est sanctissimum Altaris Sacramentum, quod ip-
se D. N. teste S. Augustino, in Apocalypsi a *Manna absconditum* ap-
pellauit, innuens (ut Hugo Cardinalis perperdit) antiquum illud
Manna, Israelitis in deserto oblatum, quod absconditum & Arcae Testa-
menti inclusum intra Sancta Sanctorum seruabatur: sed multo tamen ali-
ter. Illius. n. b *Manna* substantia erat res valde minuta, & quasi *seminis Co-*

riandri.